

det mig rigtignok, at man ikke kan tale paa den Maade, det ærede Medlem gjorde.

Ikke mindre, urigtigt var det, naar det ærede Medlem forsøgte at lokke Arbejderne. Det var ikke blot utiltalende, men ogsaa urigtigt, naar han lokkede Arbejderne med at sige: Toldbeskyttelse giver høj Arbejds løn, kom her, Godtfolk, stem med Højre for Toldbeskyttelse, saa faar I høj Arbejds løn! Kendsgerningerne viser noget helt andet, det havde jeg ikke troet, det ærede Medlem behøvede at belæres om. Jeg har da alle Dage vidst, at England, Frihandelslandet, var det Land, som vi fra Arbejderklassens Side hele Verden over stræbte efter at naa i Højde med, hvad Arbejds lønnen angaar, og den Dag i Dag har England en høj Arbejds løn i Modsætning til mange andre Lande. Jeg kan nøjes med at nævne Norge, Toldbeskyttelsens Land, Landet med Guld told og det hele, hvor Arbejds lønnen saa sandelig langt fra staaer Maal med Arbejds lønnen i England eller i Danmark. Det ærede Medlems Forsøg med den Art Lokketoner kan han sikkert spare. At han kan lokke nogle industridrivende, der nu en Gang er vænnet til at tro paa disse Toldtalemaader, er sin Sag, men fornuftige danske Arbejdere lokker han ikke med urigtige Paastaaender.

Den ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) talte om Tonen; det var Tonen, der gav Musikken, og i og for sig glæder det mig, at det ærede Medlem tænker paa Tonen, for der var jo ingen Tvivl om, at medens hans første Tale var som Toner fra en Basun, var hans sidste Tale som blide Toner fra en Piccolofløjte. Jeg skal først gøre en Bemærkning om den Bank, der særlig interesserer det ærede Medlem. Herom siger han, at den var gaaet ind i et stort Engagement, som var forkasteligt, og at Statsministeren sad som Formand. Ja, det vil sige, han sad nu ikke som Formand, da dette store Engagement forelaa, men for en 2—3 Aar siden gjorde han det unægteligt, og det var i Fjor, Storeengagementet havde udviklet sig. Hvis det ærede Medlem saa kunde havet føjet noget til om, at jeg havde benyttet min Stilling som Minister til at favorisere denne Bank, tage lempeligt paa den eller til i Lovgivningen at indsmugle Bestemmelser, som var sikrende for denne Banks Storeengagement, Gudbevares, saa var det ærede Medlem paa den rigtige Vej. Men noget saadant kan det ærede Medlem ikke. Den eneste Forbrydelse, der her foreligger, er, at jeg for 2—3 Aar siden har

været Medlem af Bankens Repræsentantskab, og at Banken senere har udviklet et Engagement med en enkelt Forretning til at være større, end det burde være. Derefter har Statens Bankinspektør under sit Tilsyn med denne Bank erklæret: Det kan ikke fortsat være paa den Maade, det maa ordnes, ganske paa samme Maade som han siger til andre Banker. Samtidig har jeg forelagt et Banklovsforslag, der med Lovens klare Ord siger, at saaledes kan det ikke være. Det forekommer mig oprigtigt talt, at min Stilling er god nok. Hvis det ærede Medlem bare havde sine Venners Stilling i Bankforhold paa det samme tørre, gode Grundlag, vilde de være vel stillet, ligesom jeg er det.

Det ærede Medlem har formodentlig misforstaaet en Bemærkning af mig, naar han spurgte, hvilke Partier det er, der ønsker at trykke Arbejds lønnen. Jeg har aldrig talt om noget Parti, jeg har sagt, at der selvfølgelig er Kræfter, som ikke havde noget imod, men tværtimod tilstræbte at udnytte Arbejds løsheden som Middel til Løntrykkeri. At der findes saadanne Kræfter og Personer i vort Land, er neppe ubekendt for andre end det ærede Medlem. Det ærede Medlem kan blot henvende sig i Arbejdsgiverforeningen, saa kan han nok faa et eller andet at vide i den Retning. Og hvis det ærede Medlem vil have Udtalelser i Rigsdagen, anbefaler jeg ham at læse den Snes Taler, der i Vinterens Løb er holdt i Folketinget, og hvori man pointerer, at det første og eneste vigtige er, at Arbejds lønnen bliver sat ned.

Det kan ikke nytte, sagde det ærede Medlem, at jeg her nævner visse Ting, som der har været talt med Industrien om, og som maaske med Tiden kan hjælpe. Det foreligger aldeles ikke. Jeg har henvist til Ting, om hvilke jeg talte med Industrien; jeg har nævnt 6 Omraader, 6 Veje, som jeg i denne Vinter under den ene eller den anden Form har anbefalet til Rigsdagen. Fra konservativ Side er flere af disse Veje blevet krydsede af modgaaende Foranstaltninger, saaledes at vi ikke er kommet nogen Vegne. Det gælder det Tilskudslovsforslag, som blev forelagt for 3 Maaneder siden, og af hvilket der nu ikke er Gnist tilbage. Det gælder Bestræbelserne for at modernisere, som jeg forstaaer man i Industrikredse nu afgjort modsætter sig. Det gælder Importregulering; den har, om ikke fra de Konservative saa fra anden Side paa Rigsdagen faaet en Paadømmelse, som formodentlig gør det ude-